

fórte desú i-se 'ntemplă sě spuiă : acestú proverbü e totü ast-felü și 'n arăpesce , séü în turcesce , făr'a da ênsë pe celü arăpescü séü turcescü , ca și cum în sciintă arü puté fi vr'uă dată vorba d'a crede pe cine-va numai pe cuvîntü.

Câtü despre fidelitatea traducerii , ce sě dicü ? Cândü e păstrată , cândü nu. Proverbe ca acestea :

- Omulă face banulă , éră nu banulă pe omă.
- Der Mensch macht das Geld , nicht das Geld den Menschen. (1)
- Ochiulă lui Dumnezeu nu dörme.
- Gottes Auge schläft nicht. (2)
- Cum e Turculă , și pistolulă.
- Wie der Türk, so die Pistole.
- Cum e sfîntulă , și tămâia.
- Wie der Heilige , so der Weihrauch. (3)

suntü traduse ast-felü , în câtü nimeni n'are de ce se plânge. Din nenorocire ênsë , Schuller pare muncitü de patima versificării cu ori-ce prețü. Așia , fiindü că 'n românesce unele suntü în versuri , vrea ca și dênsulă totü în versuri sě le dea pe nemțesce. D'aci marele neajunsu d'a schimba multora , vrêndü-nevrêndü , mai tot-dé-una forma ș'adesea chiară și 'nțelesulă. Ast-felü , luândü proverbulă :

- Ce nasce din pisică
Sóreci mânancă ,

(1) Pagina 31, ed. cit.

(2) Pagina 33, ibid.

(3) Pagina 42, ed. III.